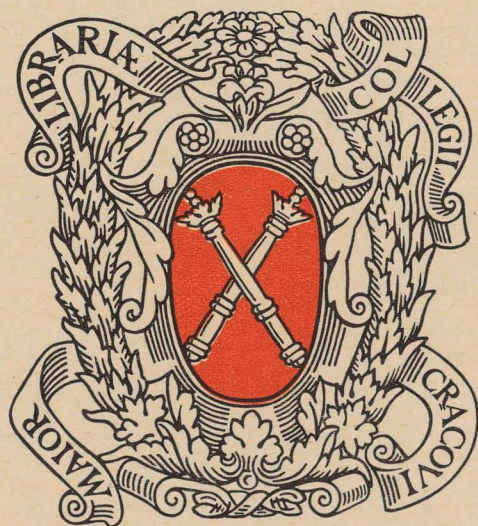

CIMELIA

Qu

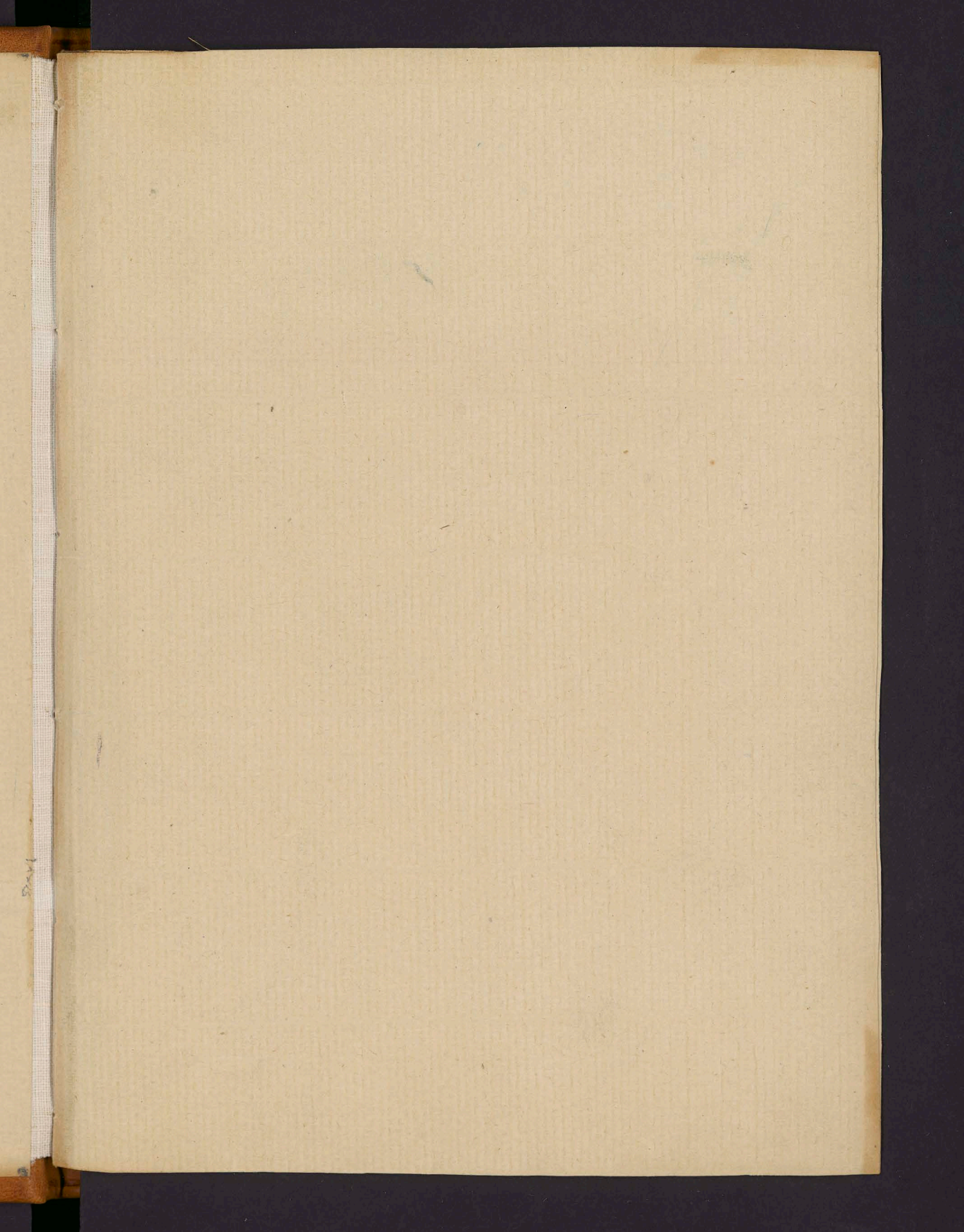
6162

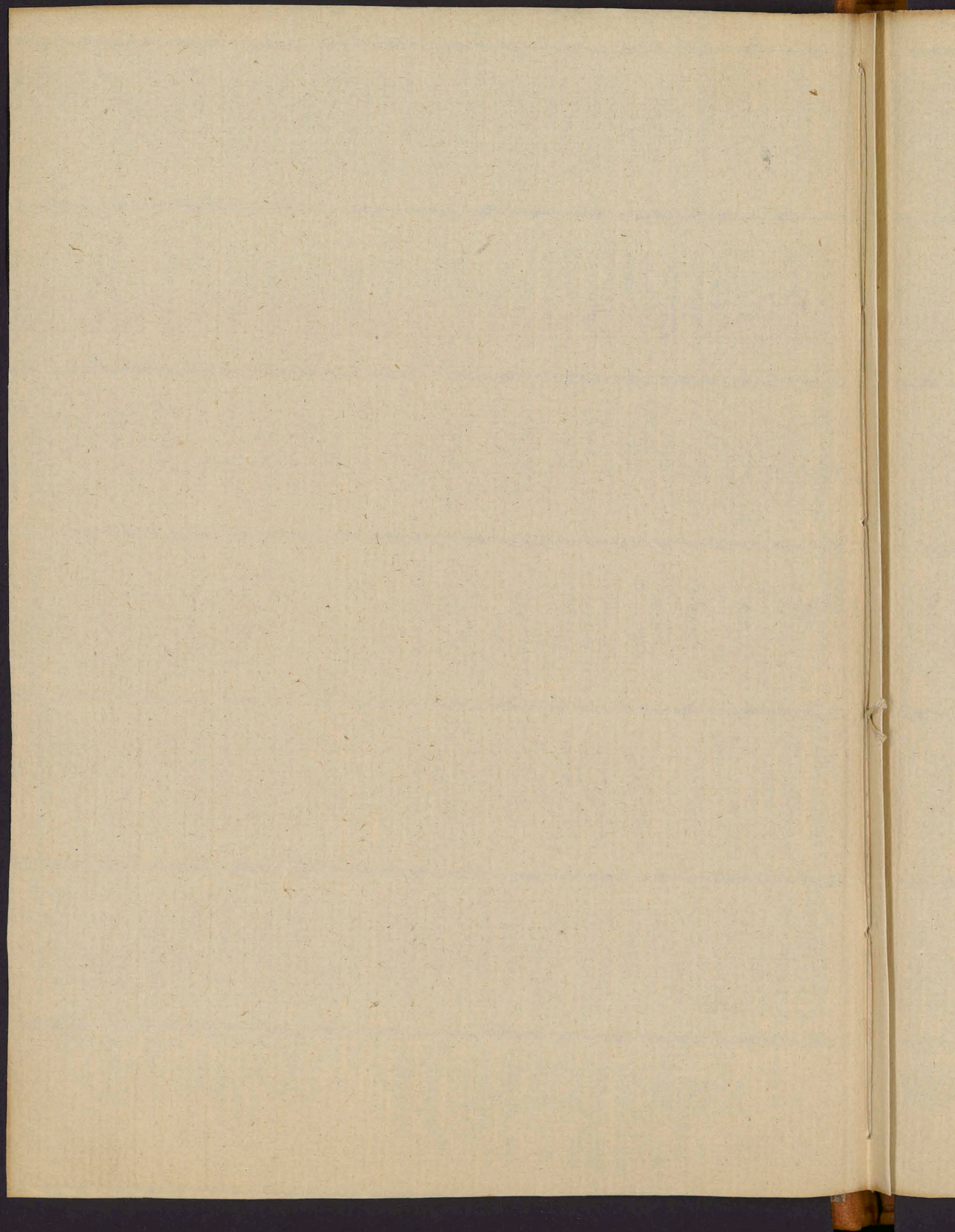

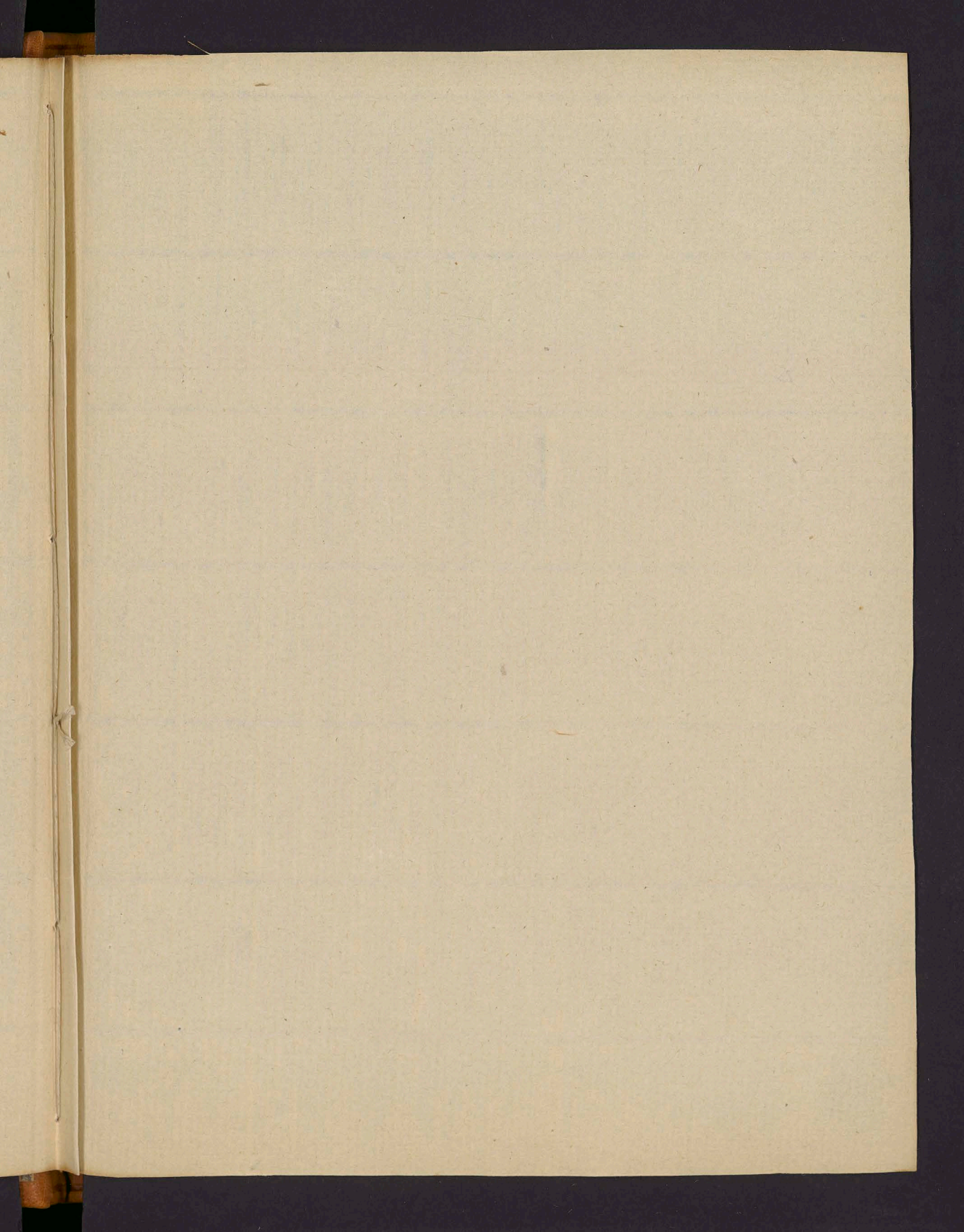

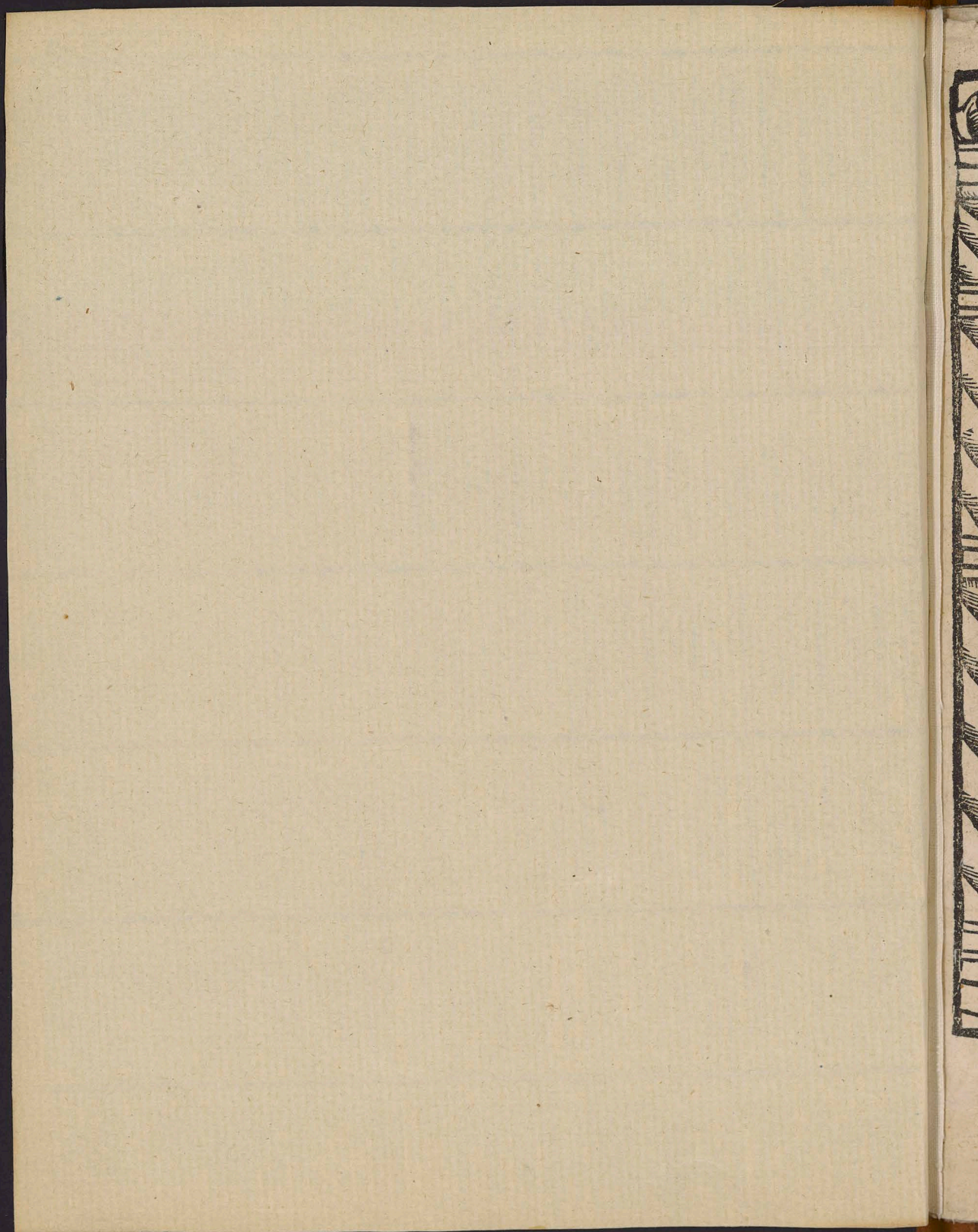
CINELIA 6162

504

Bellū Prutenū

Moscere si quis amas Pruteni fata duelli
Lucades ⁊ vulto perlege scripta pio
Que car. exiguu madefactus corda furore
Zitta ⁊ Zonij. Sarmatba notus auis

2
rædulce increpitant ore rubente melos
Perstrepit & plectro phœbus tibi comis e burneo
Et Bromius doctis dat bona vina labris
Ergo bibas fœlix precor enthea pocula bacchi
Et condas nostris carmina pulchra libris
Numina vinosissemper meliora poetis
Hic venit agnato nam ꝑ cruore furor
Iam iam Terpsichore pauli famata poete
Fulgurat: Octiduo vesper ut ipse polo.
Sic ut ad extremos pelagi migravit iberos
Atqꝫ per Eoas candicat aucta plagas
Sit nutrita polonorum tuncet Orbe sub amolo
Hic ubi prerapidis: vultula spumat aquis
Nil tamen in nostris modulata est ipsa libellis
Stemmata nec Prussis cõtulit vlla meis
Conuenit in patrio quamuis retonare triumpho
Et decus Aonijs condecorare fauis
Patria marciaco promuntur bella Cothurno
Ascribat patrie carmina & ipsa sue
Si numerosa suam fastidit cura Miaeruam.
Scribere non pigeat disthicon: pro mihi
Eternum nostris reuirebat quod ꝑ libellis
Te faciens oculis semper adesse meis
Hocqꝫ fouebo modo talit: quali solet ipsa
Munus amatoris dulcis Antea sui.

FINIS.

A

ELEGIA MAGISTRI PAULI CROSNIEN

sis Rutheni ad Ioanē Villiciū pieridū cul
torem: discipulū non pœnitendū.

Lætor Ioannes, lætor charissime, nosse

Q' tibi sit sacras maxima cura deas.

Et q' amor celsos tibi sit conscendere colles

Labraq; facundis sicca rigare vadis.

Hic vbi perpetuo virides florescere lauros

Cernis, & Aoniū flumina læta chori.

Et q' mellifluo rogites modulamine Musas

Vt tirocinio dent bona flabra tuo

rulor ingenio, q' me impulsore nouenas

rit a. . . pectore adire deas

Remorop fontæ tibi iam scaturire caballi

Incipit irriguis fons memoradus aquis

Et parnasiaco tibi iam reuirefcere Monte

Gaudet Daphnaïs Delphica sylua comis

Castalidesq; tibi parili certamine diuæ

Virginea texunt laurea ferta Manu.

Vt tua phæbaïs splendescant tempora ramis.

Et gestes studij munera digna tui

Iam tibi laurigerere referunt pia murmura Siluæ

Cyreoq; cadens nobilis vnda iugo;

Ipsaq; plectripotus citharam grineus Eburnam.

Et tradit manibus plectra canora tuis.

Suggerit & pleno tibi dulcia carmina cornu

Copia, & ingenio larga fluenta tuo.

Ergo age iam ceptum quatert sacer impetus vrge.

Et dedas studijs lora citata sacris

3

Victor præcelso ^{siq̄ estu}
Despiciēs stolidi murmura vana
Nam tibi subpeditat sensus nat̄
Mellitisc̄ replet labra rotunda fauis.
Quí modo Prutene lusisti prælia gentis.
Prælia Smyrnæis emodulāda tubis.
Hoc age ne mínimas contemnēs sedulo mendas
Aspergas maculis máxima scripta nigris.
Ut turpe est modicis frontem fædare serenam
Neuis ^{paruis} scripta notare notis.
Nec tibi de ^{paruis} sit syllaba mensa frequenter
In digitos decies & repetita tuos.
Et tu vaniloquí contemnas murmura vulgi
Mendaces sacros quod boas ore viros.
Quod quoq̄ magnificis animum seducere ceptis
Nititur a studijs & reuocare bonis.
Nugatur, nam sancta canunt docume ^{oetæ}
Et verum resonant musica scripta Sophos.
Multi jugoq̄ tegunt speciosa poemata cultu.
Quo nunq̄ vulgus cernere possit iners.
Dogmata vilescant ne forte patencia cuiq̄
Gaudent abstrusis o ^{luisse} locis.
Gracius est certe magno sudore repertum.
Quod uè imo clausit terra profundo specu.
Peruenit in lucem fuluum præciosius aurum.
Nec non e rubris eruta gemma vadis
Post crassas nebulas, post densa tonitrua tandem
Blandius Aethereo promicat orbe i

...monere rare sorores
...lores Numina magna pio.
...consueſcas ſcandere colles
...uis recinūt caſtæ carmina caſta deæ
Et niteo ſtudijs incumbas pectore veris
Quis latitat veri clara figura ſacri
Sic tua laurigeris cingentur tēpora fertis:
Diceriſq; tui ſplendor honoſq; ſolī.
Cyræaq; feres meſſem de valle potentem
Quæ ſuperat fului dīcia dona Taji.
Nec te propoſito diſterreat vlla benigno
Cura, ſed incepta diſpaciare via.
Nam licet accessus primus videatur acerbus
Vſu reddunt mollia cuncta ſuo.
Sic durum miro ferrum ſplendore nitescit.
Argentiq; nitens cedit aduſq; decus
Sic parua aridulas ſcintilla inflammat ariſtas:
Sic fuligo amplas concremat atra domos.
Sed tua ne tenui laſſentur lumina Neruo.
Scriptaq; ſint ſtomacho diſplicitura tuo.
Vltima iam noſtris imponā verba Camænis.
Atq; addam muſis durū upata meis
Sit tibi qui ſummis me ſemper laudibus effers
Gracia pierijs non reticenda modis:
Te quoq; quem iuuat alti ſono prædicere verſu
Bella poetarum ſtemmata terre decet.
Nam que me dignū cenſes tibi gloria parſa eſt
Et vſlicij carmina pondus habent

4
Accipias igitur vultumea carmina lato
Carmina Sarmaticis Rusticiora locis.
Carmina ab Ingenio raptim de prompta tenello,
Atq; simul calamo commodulata cito.

VENERABILI ACEGREGIO VIRO MAGISTRO
Paulo de Crofna studij Cracouien. collegiato Poete præ
ceptoriq; dignissimo Ioannes Viflicienſis
Salutem Ac Fœlicitatem.

Nondum tot curis Erumnarū mearū exanclatis Ac si Naucle
rus p̄ tumidū pelagus Euro furente varijs animi meditatio
bus grauat⁹ inter aduerſe fortunæ diſcrimina fluctuās. Heli
coniadas altrices ſuauiſſimas quibus adhuc tener oblectatus
ſum, loco refrigerij tanq̄ tuſſimū Aſylū Vir o humaniſſime
peccij, Concētūq; earū celebratiſſime poſteritatis p̄mot⁹, tum
fame Inenarrabilis perlucidiffimo candore ſtupetiactus Pau
lulum ingemuī talib⁹ meditādo immoratus. Vateſq; earū cul
tores vltra ſumma rerū faſtigia preſtantiores animo locauī,
quorū veſtigia iners rudiq; procul ſecutus. Illa famatiſſima
ſtrage dictate q̄ Poloni cū Germanis inter fines Pruſſie dex
tro mā te geſſere, cepi volutare corde eius inſignē euentum
Qui q̄ us maiori laudæ dignior, maioris Calami notatu præ
ſtantior. Ego ipſe pene in medio Barbarie natus, nec adeo
bene Aonidū fluētis pot⁹, mea (qua potui) cura Inſomni ope
re præciū ad lucem duxi fore dandum, tanq̄ prima libamēta
Tyrocinj Heliconiadum mearū. Vt eius ſcriptis extaret, ali
qua notata memoria, qua pubes ſuccenſa poſt eſſet hoſtibus
ſeuior ac horridior itumescēs amore laudis patrię Qui euēt⁹
licet nō ad amuſſim depromptus erit quoniā illū ætas iam ſe
rē obliterauerat obruta vetuſtate ſeculi. Attamen ne tam ce
lebre facin⁹ caliginofa taciturnitate, tū deſidia vatū. Ac pie
rijs tonis impolitum & nō deglabratū aboleret. Partim ex in
uentis codicum, partim ex ſcriptis Cronicorum, p̄tīm ex fa
me celebris memoria q̄ tota polonia redimita tumiet in vnū
congeſſi, fauſtiter quippe ſub tanto Príncipe cuius nōmine

trūphos de hostibus partos oculata fide
x speciali dei opificis summi maximi puidenz
c. ai d. ca^o est me inter tot curas erumnarū mearū. Hun^o
insignis victorie libelliq; Autorē reddere. Quē Sigismundo
Regi Sarmacie Europe inuictissimo tandē patrie Polone (cu
ius Alumnū me fore p̄sitor) loco Encenū sinceriter dicaui.
Et merito quoniā id a summis eruditissimisque viris compe
tum. Habeo opera & opuscula e riuis Musarum p̄peti lepore
scatētibz comiter & affabre ^{ata} cupiā, regis, ducis vel
senat^o honori attribui. Sectat^o talia licet Exilis ingenio li
vena fultus suffragio tam ^{ytu} tue vir celeberrime tur^o cui
in primis libellū nostrū legendū vel si quib^o fuerit mendis in
fect^o corrigendū tradidi tanq̄ illi cui labra tocūz Encyclope
die abundantū riuo perluta sunt, qui iam vulgatori fama vir
tute ingenio apud omēs cōspicius haberis. Ac omnigeno
oris Boatu multūcius censeris q̄a talia opera titulis regū du
cūq; Insignita sunt vbiq; eorū potentatu & gratia munita. Ac
auctoritatē aduersus inuidos subsannatores p̄æferētia ac
si parmā loco tutele versus spicula. Decenter quidē quam id
omī in re p̄batū est que reges & p̄ceres laudant, tollūt, tutāz
tur, ea etiā a plebecula tolli tum venerari quīs me ha^o d latet
obtrektorū latrantes rict^o vix euadere posse quin e eri las
boris nostri nō detrahant. Dū hoc iam satis vulga certū
sit, quecūq; mortali cura agunt illa vel publice vel priuate ca
lumnie subiecta fore. Attamē hīc labor quīs Zoilorū (vt ita
dicā) reprehensionib^o sedulo p̄æmet & discerit iabit hāc mole
stiam vna rōne superare potuisset si nūq; fabricat^o v̄l in lucē
dat^o esset. Ego vero non inuitis nec maleuolis ista conscripsi
Sed his quib^o amor patriæ laudis cordi est. Identidē mecū re
putat^o blannatorū oclatratiōes nil esse, nec eorū infrenā lin
guam cupiā voto subici posse, & si egis loco scuti aduers^o
foret, Approbante illo Satyrico velle suū cuiq; est nec voto
viuitur vno. Sed sumto qui id agent Palinodiā a nobis Ar
chilochi sono feram properiter experietur.

5
PRO RECOMENDATIONE DISEI

Phœbæ lyra moderatoris Ioannis Vi
ad inuictissimū Sigismundū Polonice

Carmē Valentini Eckij Philiripoliæ

Quis Troiæ cineres ithacum quis nosset Vliffem.

Ni salaminiae viueret artis opus

Siue quis anguigenæ nosset modo bella cohortis

Stacius excultum ni cecinisset opus

Dardanius cecat; princeps sub nocte iaceret

Ni foret andini buccina clara viri

Sic tu Sarmaciæ fueras Rex magne p̄mendus

Obstitit at vatis musa verenda tui

Quæ canit altifona pomposos voce triumphos

De pruffis partos de trucibusq; getis

Quos nec tempus edax abolebit siue canini

Osurum rictus vel truculenta lues

Immo p̄petuum tua laus; laudumq; tonator

Viuent; nam gelida morte thalia vacat

Ergo tuo multum debes rex inclite vati

Melliflua cecinit qui tua gesta cheli;

ARGVMENTA LIBELLORVM BELLIPRV

teni. Argumentū pr̄mi.

Primus subsidiū Narrat post thema vocatum

Cristipare tandem terrę vicina polone

Iugera & Armigeri preconia candida Gracchi.

Formosę crudelia detestand. ay Vandę

Funera Tymbreji monitus sua dentia necnon

Dicta super regum meditantis stirpe polonum.

SECVNDI.

tuos ... amite septos:
afreni lagellonis edocet altum
arie fratrum Syrię Ptolemaidis vrbe
uentum memorans dicit crudelia bella.

TERTII.

ritius Altitonanta refert super Ethere celso
onsultasse deos de cani Coniuge regis.
Ac vagellonis nitida destirpe sequaci
Eligitur diuum concordie voce Ruthena.
Nupta viro fatis Reges paritura beatis
Dente secans Equor rapuit tandem Anchora fundū.

ODE TRICOLOS TETRASTROPHOS.

Lectori.

Tertius precunt cui pia Numina
Nec non Canori dexter Apollinis
Furor diserto pectus Oestro: &
Cantibus alto quis adornat
Aut Martis acri quos iuuat horridus
Cruor relucens vel Patrię decus
Insignia aut clari triumphi.
Aut veteris monumēta belli.
Fame perhiennis nomina candida
Legat vetuste ac carmina glorie.
Fortis Poloni tum decora
Semmata milicie cruenta
Virtu e p~~ell~~um que data Prussie

6
Tulit superbę signa potentie
Vincens cohortes atq; turmas
Martis & insidias seueri
Quę prisca vatū non sonuit Chelis
Quę docta patrum non retulit cohors
Doctis Camenis nec libellis
Nec titulis decorauit altis
Fame celebris tam Rutilum decus
Quo tota candet bella Polonia
Inter feroces & potentes
Oceani dominos soliq;
Hec nostra leto carmine Barbitos
Sonabit oris faustiter omnibus
Fame decus virentis alium
Iam patrio renouabit orbi
Quę nostra fundet gutture Musula
Donando laudi carmina patrię
Precor benigna mente parui
Lector opus legito libelli.

AD SERENISSIMVM PRINCIPEM AC DO-
minū dominū Sigismundū dei gratia regem
Polonię Magnū ducem Lithuanie Rus-
sie Prussieq; dñm & heredē &c.
Belli Pruteni libelli tres p
Ioannem Visslicēsem
editi. Anno vir-
ginei partus. M. D. XV.

Felix Astrigeri veniēs de cardine mūdi
Fama trucis nimiū Rex inuictissime belli
Sanguineo reboat multū madefacta triumpho
Fortis Aui tollendo tui ad fastigia cœli
Gesta quibus reu.xtremas candet ad oras
Oceani vnde i.sol aureus ortu
Et atq; suisdicat Indis
Phaetontis vbi marcescunt vsta Caballis
Iuge. a Ha. enosi plang. ntia funera Nili
Aigis cerealia culta Pruinis
uruis nec sunt falcibus Apt
us gestans vbi dura repagula lassis
Gramm. a detondit spaciosi litteris Erhon
Hesperij Rapidis latitat dum Phœbus inundis
toreo recinu. ē facta boatu
Et decus immortalis aui famatur ad Astra
Quo superat fortes heroas (numina Prisci
Orb.) & Athletas sequissima fulmina Martis
Scipiadas decios Ethioctis. arma proterui
Quos quondam Romana Tebanacq; tellus

Tanta tui iacuit caligine mei sa nigr
 Fama celebris aui, quam secula cana le
 Sic vt eritheris, Archedonij sen labillis.
 Pectora, comiter in fuluo redimita metallo
 Edibus & Phanis radiabāt clara priorum.
 Bellica quis fuerat vel Pallados aurea virtus
 Turba senescentū coluit quā valde & ephēbum
 Plura relinquēdo virtutibus acta refertis
 Hoc virtutis opus summū hoc exemplar honorū
 Claram post letū famā dare posteritati
 Stūps tua quā tribuit regum fortissime sacra
 Candida per Pelagi vaste telluris & oras
 Quam prisci vates per tot labentia lustra
 Obtinuer e libris vitreis nec Phocidos vndis
 Pieria ve Cheli decorarunt Delio & œstro
 Egregiū facinus reticendo pro paginis Aite
 Marcia quo possit letari Roma superbis
 Regibus, & ducibus, totum famata per orbem.
 Pulchraꝝ Sydoniē Carthago potentis Elissē
 Ac Egipciacis Memphis populosa sub oris
 Quam renouare velim licet agmina prisca dearum
 Per duo Parnasi de ducta cacumina Collis
 Fessa silent Neruis Tímbrēns & ipse deserto
 Non fauer ore, & pegasides ad carmina pigre
 Profiliunt oblite ingentia facta potentis
 Regis dicere, & Augustum renouare triumphū
 Quem tulit auspicijs hostes superando secundis
 Hostes Sarmatico Prutenos nomini acerbos

Dypalage

B

manorū validissima regum
ca tuis Rex que generosis Polonis
aterant, sed bellaci iam laescū
Dextera & Ethere tutaminis in tonantis
Presidiocy tuo presul dignit n cō
Quorum nunc suspensa tho vexilla beatis
Inse tenes putri nutancia sanguine tincta
Eripit seuo que de certamine seuis
Hostibus armigero Prutenis Marte subactis
Bellica fortis aui virtus Sismunde: tuiq;
Preualida patris generosi dextra clade
Que longos duravit non defessa per annos
Haud secus aduersus Romana potentia Penos
Dum viguit bello per secula longa cruento
Insignes donec pulcre Carthaginis arces
Eruunt victis & leges sola pararet
Sic ferax armatica pessundata Prussia dextra
Viribus hincq; nata suis tua iussa capescit
Sub iuga hincq; equa polonis sedulo parat
Legibus: & hincq; hincq; am vocat illa patronū
Cuius legitimo moe hincq; gera scepro
Sanguine diffuso per natos parta decembres
Istula quo rubuit vitreo pulcerrimus Amne
Scuta ducum galeasq; virum sub doridos aluū
Voluendo putri sedabat & equora rabo
Haud secus Iliacis discurrens Xantus in aruis
Totius Europe atq; Asię fortissima regum
Helles vicino mergebat corpora Ponto

Homoetbeles
son.

ad
aniz
ronū
ecipui polos

8

I edeꝝ ob noxam tam turpi cede. &
Caelus antiquum: belli causas sed iniquas
Ipse stupeſco, feri nec non certamina martiſ
Funditus atq; tuam populos euertere gentē
Iuratos quibus vnanimō preſtantia Rheni
Auxilia affuerāt Borealia cymbrica nec non
Conſcia crudeliſ ſcleris, Phrigiā velut omnē
Quum debellatura ibat fera turba pelagum
Aulide iurando Priameia perdere regna
Perſida ſic voluit germane concio plebiſ
Signa Ponolorū delere nitencia regum
Et genus extirpare ſacrum, tum legibus arcūſ
Culta tenere ſoli, belli moderamine parta
Immenſum cuius pelagus mea Cimba ſuare
Geſtit & Eolijs audet ſe credere ventis
Expers Remigij Neptune tuiſ mea lymphis
Vela dabo letuſ conſcendēs Typhiſ in equor
Auxiliūq; tuū ſuplex orabo benignum
O virgo nitidi clariffima ianua coeli
Ac vatū mananſ indeficienſq; fluentum
Propicia adeſto precor candenti fronte choruſcāſ
Omnibuſ inceptiſ radianſ velut Heſperuſ atra
Nocte ſolet, tumidum nautiſ reſecantibuſ equor
Nam tua Preſidio ſemper ſunt numina magno
Seu pelago ſeu crudeli ſint marte vocata
Perpetuo miſeriſ largā pietate niteſcunt
Auxiliū tribuendo pium mortalibuſ actiſ
Subueniaſ operi mater caſtiſſima noſtro

Inuocatio ad
deiparā virginē
mariam.

atus polonie

Ardua vicino li
mite Polonie
contigua.

Ardua protendas iam mea ventis
arbuta & vndiuge tuteris rostra Carine
Incolumis donec placidis superauerit austris
Omnia Tirrheni siculique pericula ponti.
Et superans tandem optata consistat harena
Terra sub Arctoa famata Lycaonis vrsa
Immensum complexa orbis spacium imperiumque
Nomine multijugas renouas iminatos
Sarmatiam titulo veteri rucis Accola dixit
Que proprium merito sortita Polonia nomen
Nam sua sic dicti patrio sermone Poloni
Rura tenent, agrosque colunt, ac legibus vrbes
Perdomitant Sigismunde tuo dyademate clari
Qui iam corruerant sacri sed numine regis
Clar escunt, tot victis hostibus atque fugatis
Cuius habent triplices vastissima culta Rutheni
Donec ad Euxini Nomadas pelagi Myfosque
Ac Thanaim protensa, & ad equora lata liuonum
At qui prata secant Garamatum versus ad austrum
Ardua Carpathie speculantes culmina ruppis
Pannonios retinet vicino limite campos
Hesperias gades & Athlantis in collis
Qui spectant Zephiri nec non mitissima venti
Flammina contingunt reuidentes limine sulcos
Odera quos renouas spaciosi gurgitis amne
Qui vero degunt Ripheo murmure septi
Tunduntur Scithicis niuibus gelidisque pruinis
Effera gens nimium trucibus repleta colonis

9
M. ... pruss... termina queq; superbis
Adi ... traq; ... ia Polon
Qui gentes varias valida diuione cohercet
Iam linguis habitu discretas martis & armis
Quorum Lech fuerat moderator primus & auctor
Insignis tandem Gracchus celeberrimus alter
Vir sermone potens, ac miles maximus acri
Martis: & eximij ingenij virtute decorus
Tum populi fidus: Sceptriq; soliq; patronus,
Regni nam Dyadema sui protēdit in altum
Oppida confinum domitando superba colonum
Armigeri tonitru Martis: bellicq; tumultu
Ille velut Macedo: totum qui vicerat orbem
Aut veterum fama illustris Tyrinthius ipse
Ob sua prestanti rutilantia nomine facta,
Qui diui nomen meruit post fata sacra
Vrbis us & populis tot victis atq; subiectis
Condit eterna vernantia stemmata laude
Omnibus indigenis patrios tutantibus agros
Vrbem preclarā in statuens, regumq; futuram
Sedem: Gracouia Gracci de nomine dictam
Hiq; vbi spumosis perlustrat fluctibus arua
Hercini nemoris: cerealia cultaq; vasto
Amfractu lambit: patrijs adiutus abundis
Multijugis celebris reboanti vistula tractu
Que canit alta Perictonij monumēta Platonis
Thespiadum: coeliq; meatus illa choruscī
Indicat: assiduo resonanti murmure vatum

Lech
fundator
nomi
mfelectu
amapu
ros voc

Situs regalis
ciuitatis Graco
nie iuxta saltus
silyg. Hercinijs.

ra velut Danaas multum famata peras
Attū, quæ doctus olim fulgebat Athenis
Vel regio lacijs Graijsq; decora figuris
Itala facūdis renitens doctisq; patronis
Cuius seruat humus cineres sub colle sepultos
Vertice sublimi libicum qui prospicit austrum
Sub tectis Casimire tuis ac menibus altis
Clarus in omnigeno mundi qui climmate nata
Extitit: egregius post effera fata superstes
Hec quia virgineo moderamine patria rexit
Iugera: centenos celebris regina per annos
Finitimos domitās populos crudelibus armis
Et iuga celsa: Vagoq; errantia flumina cursu
Optima vanda virgo: maris virtute decora
Marcia volscorum virgo velut ipsa camilla
Que lacijs Anchiliaden certamine in Aruis
Pugnantem bello turbabat sepe cruento
Aut Thomiris Scithici moderatrix bellica m di
Milia quæ Cyri prostrauit multa tyranni
Iam populis & agris tot victis atq; abactis
Occubuit tandē misero ipsa miserima letho
Cuius nos meminisse iuuat crudelia fata
Atq; hilarem mesto patratum sine triumphum
Virginis ardor erat vestalem ducere vitā
Ac steriles sine prole dies nec soluere ceston
Virginē: sacro redimitū flore pudoris
Huius (sic perhibent) thalamos Hymenæq; iura
Martis ad horrendi stimulos & fulmina belli.

Cumulus Graec
rim erectoris
a. coue.

ansa necis van
filie Graeci.

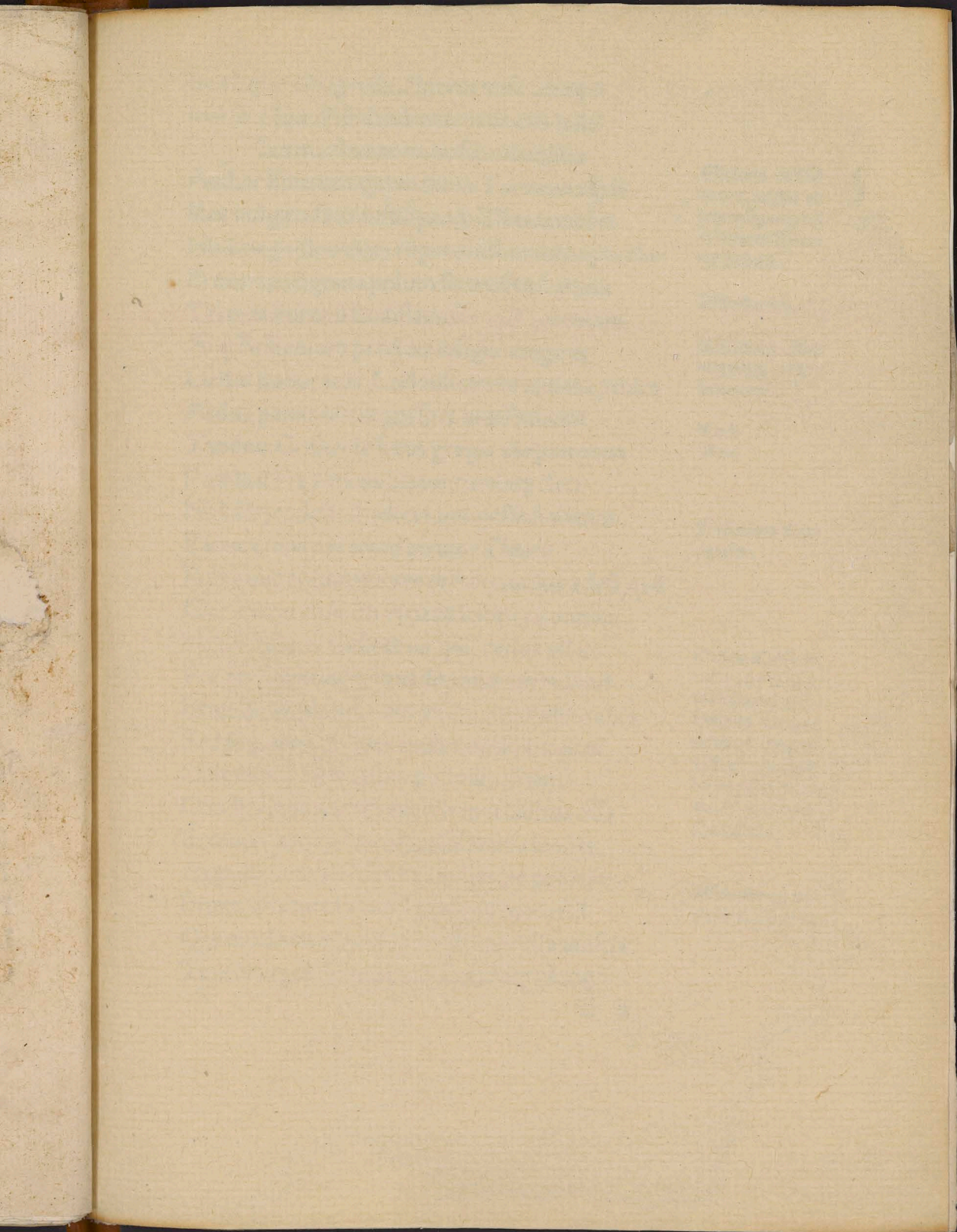
Dum voluit princeps germano sanguine cinctus
 Aspernata viros, haec perosa iugales
 Indicat arma pro teo, pro te dis illa sagittas
 Dirigit, indignata viro mouet horrida bella
 Prepetibus fatis germanum virgo maritum
 Vincit & egregiam ponitur de strage corallam
 De veterum ritu Daphnea fronde decoram
 Sed nimium infelix virgo e certamine tanto
 Dementata truci quonia vel religione
 Numine vel seducta dei velut impia Sapho
 Leucadio cuius recubant submersa profundo
 Pectora Tenarium secum passura calorem
 Nam sua flucticolis simili precordia nymphis
 Morte dedit saliens animosa mente sua vndas
 Mula flate tuas ubi gurgite menia rauco
 In his, urbis ab vrbe ducis regisq; superbi
 In hoc occubuit Regina miserrima letho
 Cuius creos artus & tristia membra
 Indige, le populi tollunt de fluctibus atris
 Immortale decus domine titulumq; perhennem
 Constituunt tumulum facientes vertice celsum
 Qui fouet usq; modo Eternumq; sepulta fouebit
 Gracigene celebris precordia casta puellae
 Hic ubi splendent elare pulcerrima tumbe
 Menia frondiferis multum reuirementia siluis
 Necnon perspicuis laticum decorata fluentis.
 Lucifero interitu stirpem sic terminat altam
 Gracche tuam, Gracchoium tum genus omne tuorum.

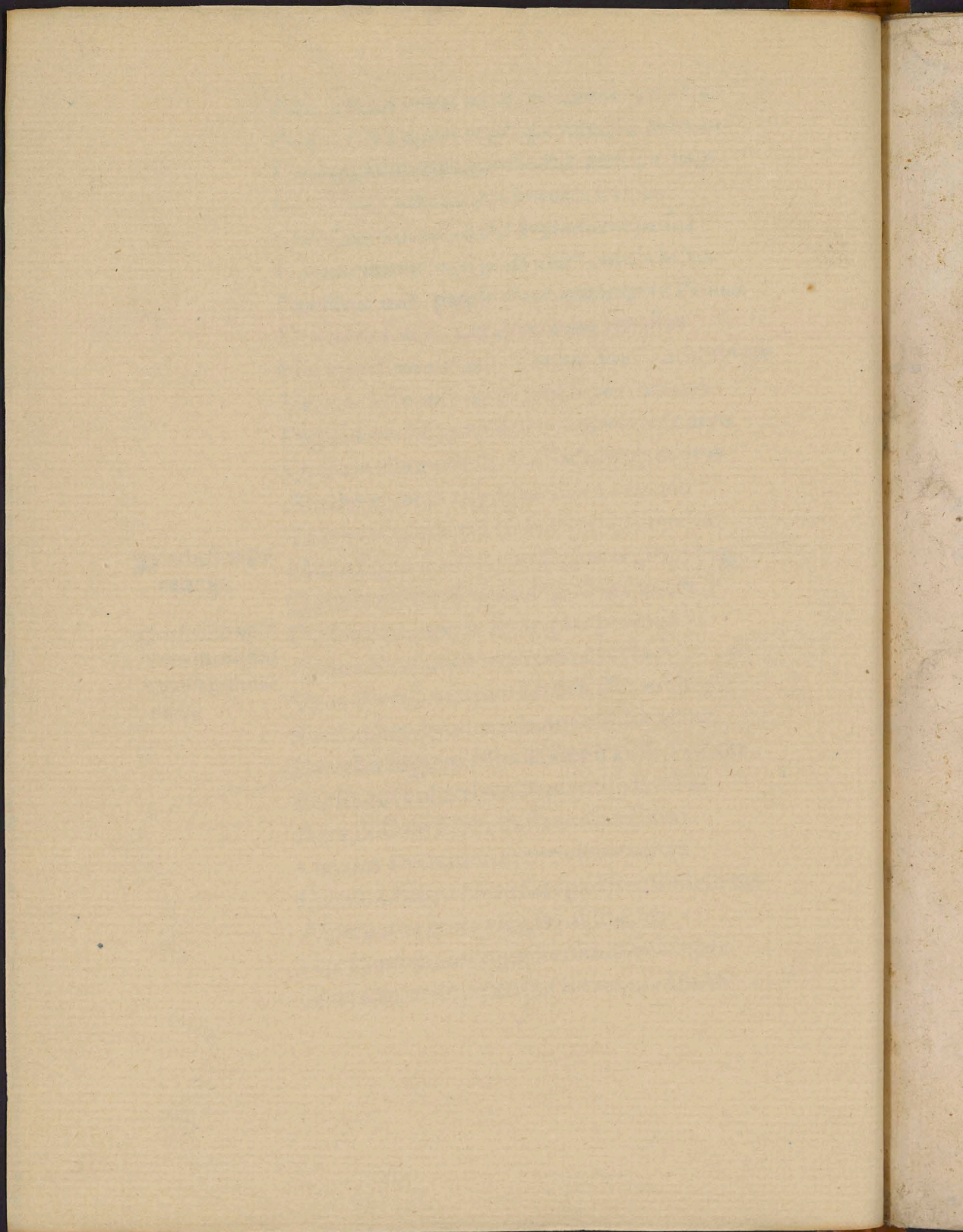
Locus Grande
 tumuli.

Ac n. c fama vetus cuiusq; minifl e potestas
Atq; r. . . re duces regesq; est; inclita nec non
Pandere facta virum; reboanti guttore; tuq;
C . . . am nutrix. heroica scripta
Quę sinis eloquio dulci depromere prisca
Commemorãst; ac si presentib? omnia factis
Notificas, mihi pande viros qui scepra Poloni
Direxere soli, reticet quos cana vetustas
Hec ego dum meditor Vatum dux Cínthius ipse
Visus adesse mihi comitatu septus ameno
Pegasidum insigni plestro redimitus & arcu
Qualem clara colit lycias Patharęa per oras
Aut delos media Egei inter Cícladas alti
Talis erat talem mihi se se vltro ipse ferebat
Multa super ducibus medítanti regibus atq;
Qui tales fudit placido de pectore voces
Desine Sarmaticos ab origine promer
O iuuenis: quoniã tenerum non ista . . .
Vena decet; forsan medio defessis in alt.
Succumbes; genio multum confisus acuto
Ille velut fugiens Minoia scepra sub Arcton
Cursu qui volucris nímíu precesso secabat
Aera, & Eoliý sublimia flammína Cauri.
Opratas fœlix meruit nec visere colles
Calcídís. Aligeri mandata patris quia demens
Aspernatus erat, vestigia callida rite
Nec comítabatur iuuenis nímíu miser ipse
Sic etiã ne celsa petens tu stemmata laudis

Prothesios pa
ralange.

Dersuasio apol
onis in origine
regum polono
rum.

11

Sed super astrigerū v. ctorem misit olímpū
Iam fera squalliduli calcantem limina lethi
Faciens florere ex hoste triumpho
Audax lithuanis quem sensit Tartarus agris
Res vulgata satis, testis quoq; Clhecia moles
His sine prole truces ruperunt stamníma parche
Et mors indignata polum sic trusit ad altum
Tercius hunorū Ladislaus scē. m. potentum
Atq; Bohemorū preclara insignia regum
Gestat honoratus, Lodouicus cui optima proles
Ardua pannonici regni spes atq; Bohemi
Tandem Cristicole fidus gregis ille patronus
Pondicū Fredericus honor, tutelaq; cleri
Nobilis, ecclesie duplices qui gessit habenas
Sacrata renitens tereti ceruice Thíara
Post hunc & iuuenis nec pretereundus adest, qui
Clarus erat cumulis virtutū semper honestis
Ille tu frater Casimirus, quē venus vlla
Per se m. nunq; potuit deprehendere luxū
Femina, nec placida, nec pulcra puellula verbis
Sed sic pertes. das thalamosq; procaces
Culmina. yerei castus possedit olímpí
Condita cuius opem miseris mortalibus ossa
Sacra ferunt, mulus etiam solamnia mestis
At nunc o iuuenis fer opem sacrate polonis,
Et patriū tutare solum, fratremq; modestū
Qui modo cum diris gerit effeta prelia moscis
Te nunc agredior patrię Sismunde p. nlong

E ij.

Victoria eiusdē
si ca. Leczko ar
cem insignem Li
thuanie de Tartar
is habita.

Synderesis.

Ladislaus Rex
vngarorū & Bo
hemorum

Lodr
Rex.

Fredericus Caro
dinalis.

Dinus Casimis
rus frater regum
p. titularorū ados
l. nscens vir. ut
castitate fulgens
tissim? qui Chil
ne sepultus in mu
merts miraculis
eboriscat.

Astrophe ad di
uum Casimirus

2. 106
di regis polonie
famatissimi: pas
terneq; ante san
tissimi modera
toris.

Cecus, & Casimiri adē pars ardua fame
Qui tibi cum titulis nomen paris, inter liberos
Atq; vagos inter Garamantas, & ultra
Aurore phœbique cubile, ac doridos amnes
Tu quia turbata tanto discrimine rerum
Per martis strepitus, & per crudelia cœli
Sydera, fatigero versantia cuncta rotatu
Hanc patriam, in medio errantē sine remige ponto
Ut puppim Maleę subiturā dentē profundū
Prouidus incolumem statuisti littore riphis
Cuius & augusta moderaris limina dextra
Atq; tuos populos placida sub pace polonos
Pro quibus haud aspernaris tolerare labores
Ac grandes curas spinoso vellere fetas
Quando subis maturo dura pericula fronte
Impiger arma gerens, fremitus bellique cruenti
Pro patria, casus & pro virtutis amore
Omnigenos gestas, nec nō horefcis & estu
Ipse pati, calido crepitat dum Syris igni
Aut Boreas gelidis dum sequitur orbe pru nis
Quas prius illius trucis ante exoritur belli
Pertuleras, Scithicis turmis procul ente sagatis
Belligero, a celsę Smolensis menibus arcis
Dum tetro respersa boristhenis undula tabo
Atq; virum innumero repleta cadauere rubrum
Littora cum gemitu voluebant huda cruorem
Illo septembri, quo victricē retulisti
Fronte tua laurum, pessumdans agmina magni

Multa ducis Scithici, diues spoli,
 Cum tot mancipijs, belli vexilla ferendo
 Ad tua lithuanæ prestantia menia Vilnæ
 O victor celebris, patrie pater, atq; polone
 Viuæ diu vegetus, cum tot p. stantibus orsis
 Fatidice transcendens omnia lustra Sybillæ
 Pulueris euboici numero, Pyliamq; senectam
 M. animo, & virtutis amore, opibusq; beatis
 Egredere, ac diris vicina remotaq; bellis
 Arua situ vasto circumflua gurgitis alti
 Que nigæ indus arat, Nasamon q; nautic^o horror.
 Vel medus, Macedo, parthus, phariusq; colon^o
 Perdomita, subigens ditioni, cetera sponte
 Palladiæ ramos mittent aduersus oliuæ
 Regna tibi, pandentq; suas noua menia portas
 Threiciusq; sinu applaudet tibi Bosphorus arcto
 Per facilem tribuens Bizantia iugera martem
 Vincere turcaicis longum posse ministris
 Ac propiore situ tibi Taurica seruiet ora
 Que fuit ante poloninis subiecta tyrannis
 Et sic Augusto foeliciter omnia rege
 Viuent, armorū tonitru procul orbe recluso
 barmatico, gladios tribuendo vomerī acutos
 Thoracas simul, & galeas, rubini aduncas
 Optima pax erit, adueniēt saturnia regna
 Nec terra gelidus Boreas, nec feruidus auster
 Concuciet, validis seuo cum frigore nymbis
 Te duce, sed nostris splendescet clarior oris

solū Zephīro florente replebit
vivas ergo precor viuas habiturus honores
Prosper & incolumis, maiorī laude frequentes
Quam mea Pierio tulit aonis egra sub antro
Et tandem reperas rē lum sed serus Olīmpum
Pontus & aura silet, fluctant in littora puppis
Nostra tenet, rabiem superando gurgitis atram

TEXVS

IOANNIS VISLICIENSIS ODE TRICOLOS

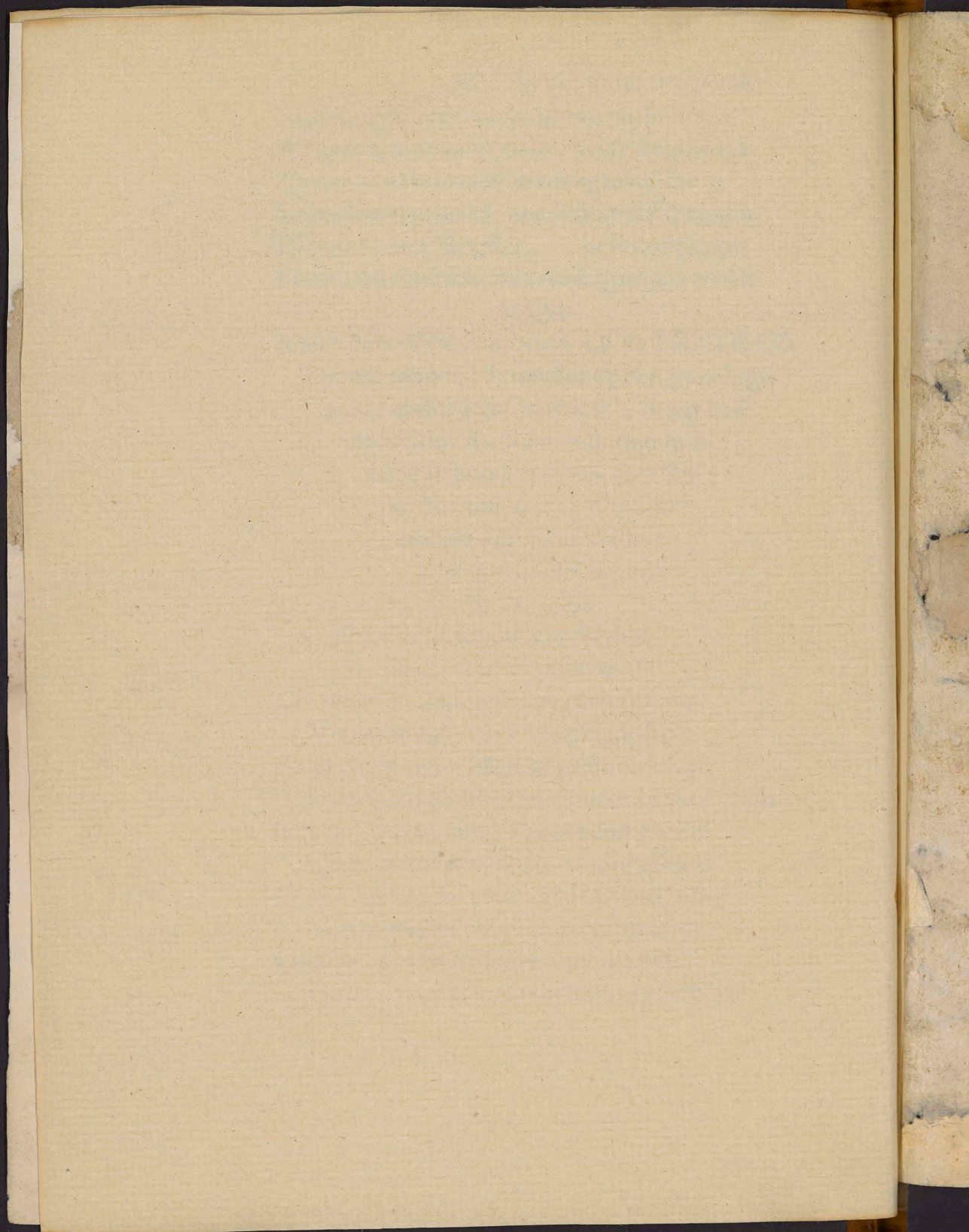
Tetraastrophos ad Serenissimū principem Sigis-
mundum Regem Polonię &c. Super suū
cum scithis duellum victoriāq; de
eisde octaua Septēbris alias ipō
die Natiuitatis Marię faustiter
nactam sub Anno salutife-
re incarnationis domini

M. D. XIII.

Cur ode lyricō crimine scripta

Sit. Lectori decastron

Conuenit vt roseo ceruicem comere ferto
Vernat acidalię dum rosa pulcra deę
Atq; referre melos hilari de pectore dulce
Dum spirat placidum tempus & hora nothum
Sic etiam lyricos mihi cōuenit edere cantus
Quam prestant letos parta trophea sonos
Quare si quis ades presens ad carmina lector
Non pigeat lyricos perlegere oro meos
Gaudia qui referent seui dulcissima belli
Quod cum Sythonio sarmatha gessit hero

13

AD REVERENDISSIMVM IN
trē & dñm dominū Petrū Tomi
Copū Prōsem vice Cancellariū
Regni Polonię meritiſſimū Ioannis
Viſlicienſis Iambicū trimetrū
Archiloicū pro Comenda
tione libelloꝝ ſuorū
Regi maſtati.

Eiectus acris caſibus Nemesis tere
Trucibusq; fatiſ, ac iniquo ſydeꝝ
Nutu, benigne preſul & digniſſime
Fudi meloſ triſtiſ moleſto pectore

Vt turtur orba, ſub nece vel olor ſua
Haud alicter & ego ſub ſeuero hoc tempore
Nam vere non ſolum canit Philomela, vel
Palara, vel meruluſ, ſed & Coruſ croat
Sic poſt Amenī huiuſ duelli tempora
Vateſ oloribuſ cantu licet pareſ
Quoſ vaſta nutrit & fouet Polonia
Siluere, nec prompſere candens hoc decuſ
Belli, quod ego labore Caſtalīſ meę
Prompſi poloniſ vateibuſ diſpar licet
Si non ad vnguem rectam ad amuſſim, tamen
Vt Barbarum vateſ decuſ Sarmatham
Nec imputet mihi benigni
Parnaſidum nam veleſ hoc
Munus decori patri

Quem inter ... virtus f
Extollit indies (det Atropos, nisi
Niveo tibi proluxa fuso stamina)
Et tollet in summū, ministra cui mea
Erit chelis, Mater teraq; plausus dabit
Omni modo tibi, tuę virtuti
rum celeb ... eat precor
Nec desit ille mos, inuicis mos pius
Quo fers querentū querelas & preces
Regi, meos etiam hoc modo libellulos
Feras, suę laudi dicatos, & rudem
Vatē, recomēda tuum Presul pie.

ELEGIA AD DEIPARAM VIRGINEM MAR-
riam pro sedanda peste.

Regia iessę veneranda propago parentis
Atq; palestine fama superba plage
Aspice de superis terrena incōmoda regnis
Nec non Sarmatici tristia culta soli
Affer opem miseris virgo benedicta polonis
Quos premit infecto pestis acerba notho
nidne ... est tincta veneno
on faciata fame
iculentam misit ab antris
na virgo tui

347
Omnia pellundat furibunda tui cæta populi
Et necat omnes, viuida membra malis
Nec parcit flauis hoc æffera parcha puellis
Nec cuiq̃ iuueni parcit & illa seni
Iam satis innumeris repletus sanguis orcus
Vndiq̃ feta tumet terra cadaueribus
Pomifer autumnus per tantum brummaq̃ tempus
Iam satis in populo damna rulere tuo
Temperies in cunctis, ameni
Et fert ceruleo sanguine solo
Mutauit natura vices iam cuncta renident
Pulcror & verno tempore Phœbus ñdest
Post tantos casus, incõmoda, pestis amare
Micior
Quam rubeis opa
Non placant, Arabo
Solum cor hominis purum nec labe nigratum
Et tu sola magis flectere vultu
Ille preces meritas non temni, matris amandę
Nec negat optatis precibus dona tuis
Sed quecũq̃ cupis pacato fert tibi vultu
Arridens votis quidlibet
Quem non mille chorũ sanctorũ virgo parentũ
Atq̃ prophetarũ vox lachrimosa senum
Etherea transferiens herebĩ detraxit ab vndis
Ob protoplastis talia passa nephas
Sed tu sorde carens mali pija virgo molesti
Nec non eximia virginitate nitens

et prius antiqui vates & dicta Sybille
 In gremio nasci precinuerunt tuo
 Illapsum portasti vtero gremioque sacro
 Vbere lactasti virgoque casta suo
 Ad quem magna fides, maiora potens precor ista
 Fac pellat rabiem de regione feram
 Atque salutare fac nobis prestat ut auram
 Et populo clemens sit precor ipse suo
 Aspera conuertens in omnia fata, seueræ
 Pestis, sarmathicum, get ecce solum.

Errores in imprimendo commisi sic ut infra
 patet Castigati.

Soliū Facies solij, Dextrū, Error, Veritas

1	i	3	vultu
2	f	23	centrebat
2	in dorso solij	11	belloropfontei
2 a	v	12	gura
4 a	i	29	tunier
4 a	o	33	sumco
6 a	v	35	litteris
6 a	v	19	etbioclis
7 b	f	5	eritberis
7 b	v	23	timbrus
2 b	v	11	dextra
3 b	f	13	Sigismunde
3 b	v	17	subiectis
4 b	f	14	virgo
4 b	v	6	corallam
4 b	v	22	precello
4 b	v	23	sera
1 c	f	12	duelis
1 o	f	2	Faculis
1 o	v	4	fugam
1 o	v	18	finēq;
2 o	v	23	pectora
			reurebit
			bellorophōtel
			cura
			tumer
			tunto
			litteris
			etbeoclis
			eritberis
			timbreus
			Dextera
			Simunde
			subactis
			virago
			corollam
			precella
			etbera
			duellis
			Faculis
			fugamq;
			finē imponetq;
			pectore

illa

infra

tras

ebit
pphōtes

t

is

oclis

neis

neus

ra

unde

ctis

go

lam

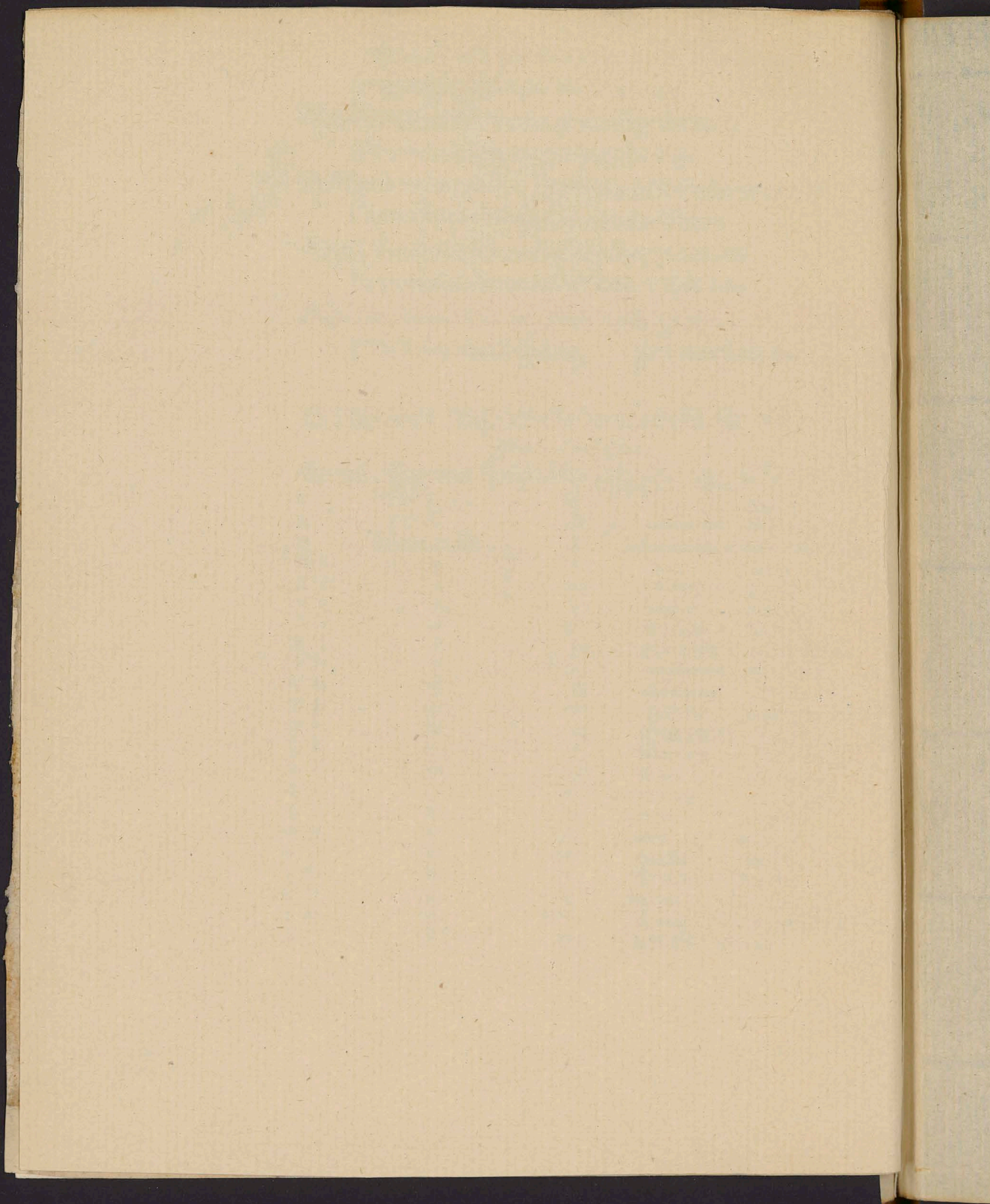
a

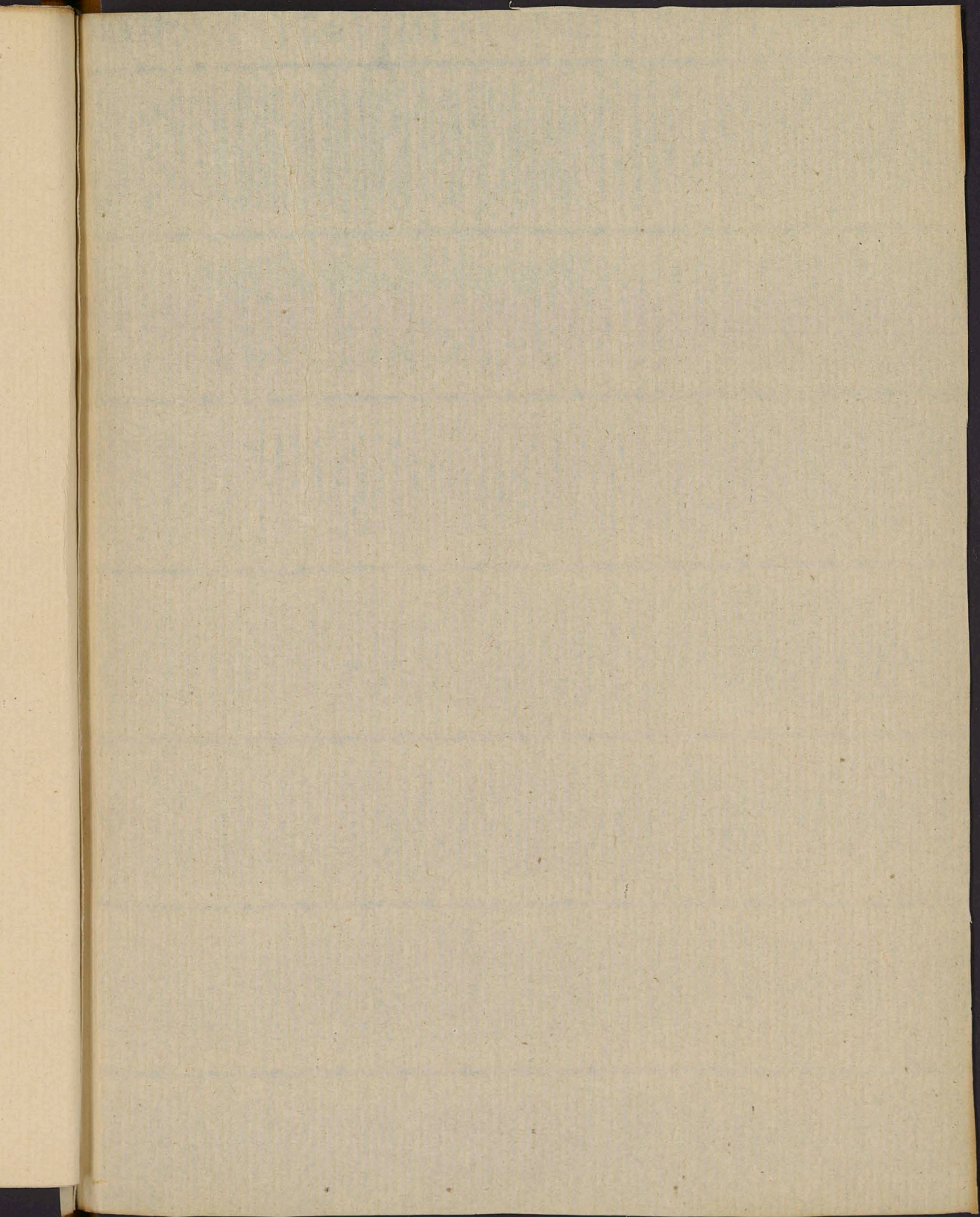
a

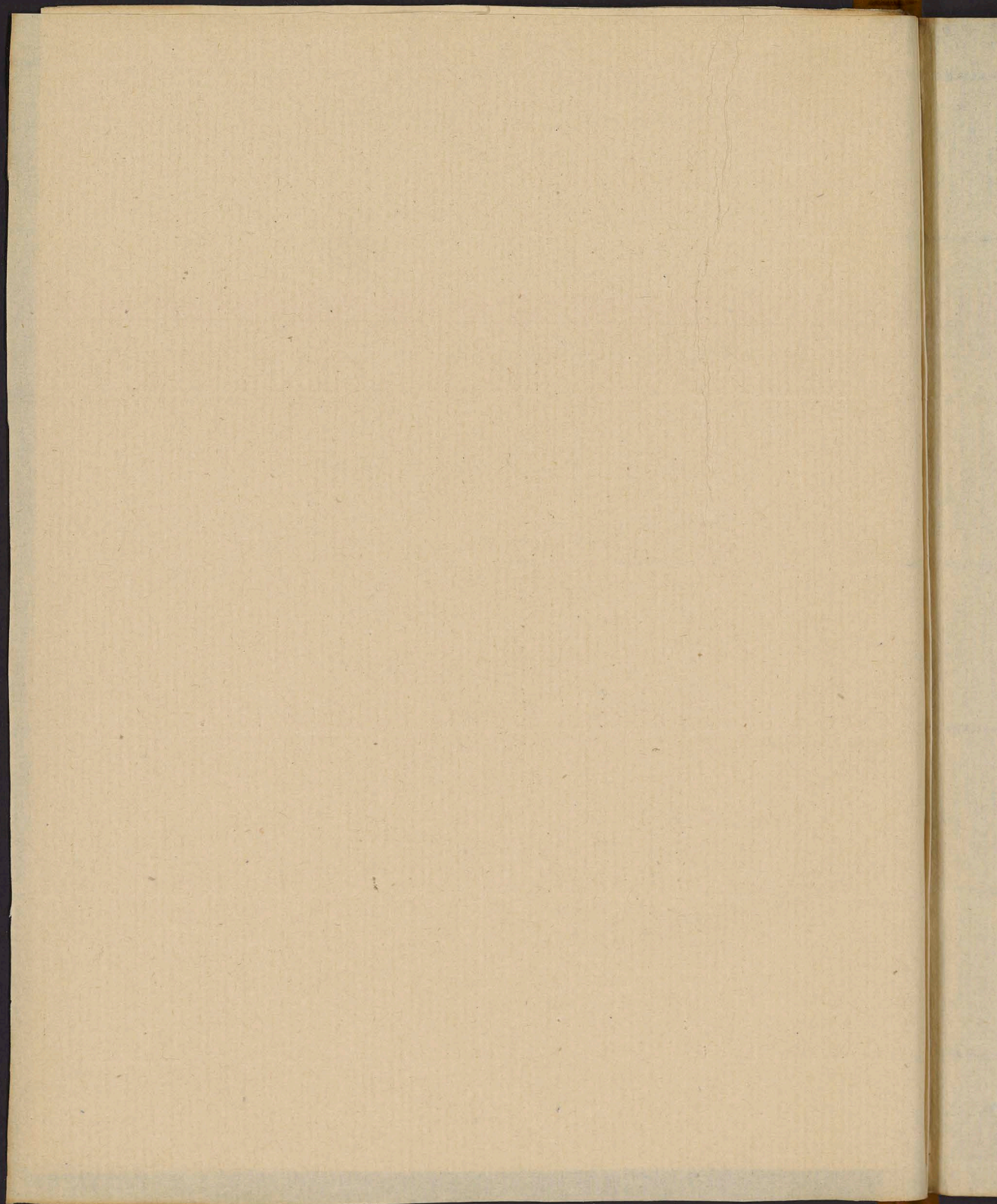
s

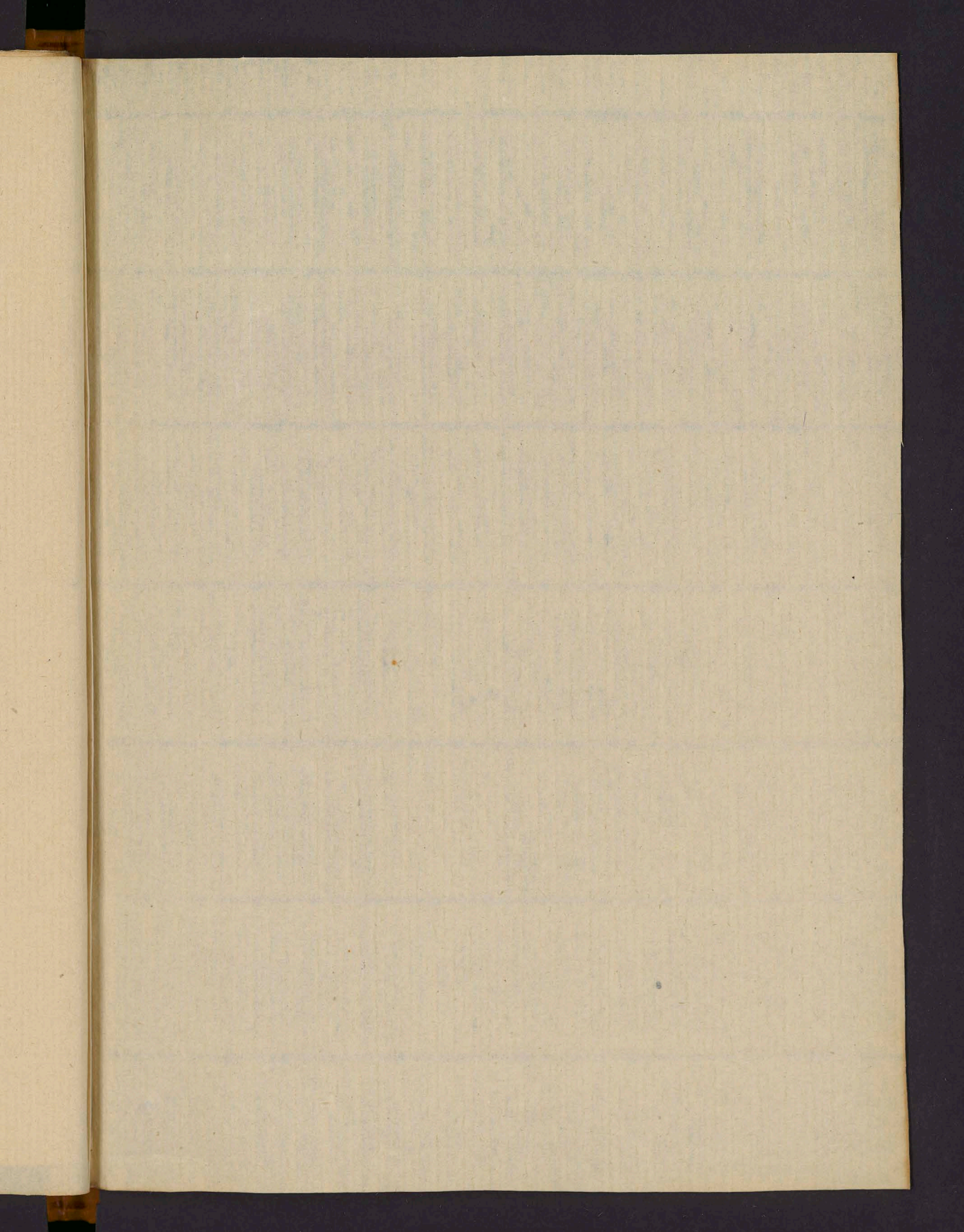
s

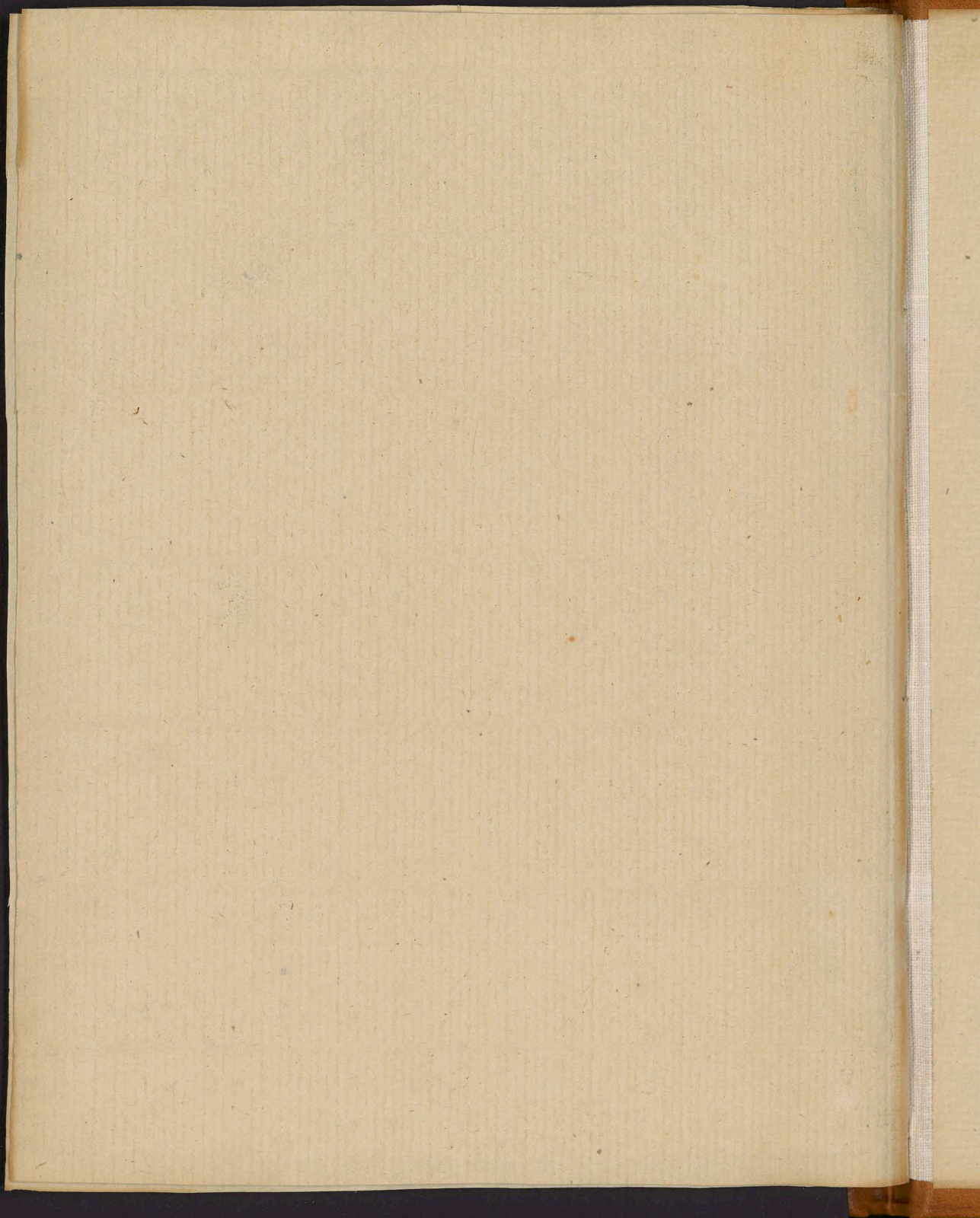
met

Biblioteka Jagiellońska

stdr0034491

wprawa przez
p. A. Bogdanowicz

1973 r.

